

ת"פ 57680/10/15 - מדינת ישראל נגד הוד יזרעאלי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 57680-10-15 מדינת ישראל נ' יזרעאלי
בפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הוד יזרעאלי

הנאשם

הכרעת דין

רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות:

א. גידול סם מסוכן, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים, (נוסח חדש), התשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים").

ב. החזקת כלים להכנת סם לא לצריכה עצמית, לפי סעיף, 10 רישא לפקודת הסמים.

ג. החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)(ג) רישא לפקודת הסמים.

ד. החזקת סכין שלא למטרה כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום, הנאשם התגורר במבנה נטוש (להלן: "המבנה") ביישוב רותם, במתחם השייך לאלון בן חיים (להלן: "המתחם"). הנאשם בנה מחסן (להלן: "המחסן") בסמוך למבנה, בו נמצאה ביום 20.10.2015 מעבדת סמים מאולתרת שיצר הנאשם לשם גידול סמים (להלן: "המעבדה"). במעבדה נמצאו 25 שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 526 גרם וכן 99 שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 29 גרם. בנוסף, נתפסו במקום כלים שנועדו ליצור וגידול סם מסוכן, בהם מאוורר, גוף תאורה, בקבוקי דישון, פילטר משאבת חמצן, קוטל פטריות, מפוח ועוד. במבנה נמצאו משקל, גופי תאורה ואוורור, וכן שקית בה מספר רב של שקים שחורים אשר שימשו כאדניות במחסן. בנוסף, החזיק הנאשם במבנה בצנצנות בהן סם מסוג קנבוס במשקל 7 גרם.

בנסיבות אלה, החזיק הנאשם בתיקו, בתוך רכבו, בסכין לשם הגנה עצמית.

2. הנאשם טען בתגובתו לכתב האישום, כי אכן התגורר במבנה בישוב רותם, וכי בנה את המחסן. יחד עם זאת, טען כי איננו יודע מי שם את הסמים במחסן, וכן כי הכלים לגידול סם לא נתפסו ברשותו. עוד טען, כי החיפוש היה לא חוקי. לגבי הכלים שנמצאו במבנה, הודה כי אכן נתפסו שם, אך טען שהשקיות לא שימשו לאדניות. הנאשם הודה בהחזקת הסמים שנמצאו בתוך הצנצנות, וכן הודה בהחזקת הסכין שנמצאה בתוך תיק ברכבו. לגבי הסכין, טען שזו הוחזקה בתחום השייך לחצרים, ולכן אין מדובר בהחזקת מחוץ לתחום חצרו.

3. לאור האמור לעיל, נשמעו ראיות. מוצגים רבים הוגשו בהסכמת הצדדים, ובנוסף נשמעו עדויות העדים הבאים: דניאל גורביץ (להלן: "דניאל"), אשר עבד בנגריה סמוכה למתחם; אלון בן חיים, מחזיק המתחם (להלן: "אלון"); השוטרים קובי בן יעקב (להלן: "השוטר קובי") ואלי בן הרוש (להלן: "השוטר אלי"), אשר נטלו חלק בחיפוש במקום. במסגרת פרשת ההגנה, העיד הנאשם בעצמו.

4. המאשימה טענה בסיכומיה, כי הראיות קושרות את הנאשם למחסן ולמוצגים שנתפסו, וכן כי הנאשם הגיע אל המתחם ברכבו, בו היה הסכין, ומכאן שהחזיק בו מחוץ לתחומי חצרו.

ב"כ הנאשם טען, כי הוכח שמספר אנשים אחרים יכלו להיות מחזיקי המחסן, ולא הנאשם, אשר הגיע למקום אחת לתקופה. בהקשר זה, טען כי לא נבדקו טביעות אצבע במחסן ועל גבי הכלים שנתפסו. בנוסף, טען ב"כ הנאשם כי החיפוש נערך שלא כדין, במבנה שלא אושר בצו החיפוש, וכן שלא בנוכחות שני עדים, תוך חוסר הבהרת זכות זו לנאשם. לגבי החיפוש ברכב, טען כי החיפוש היה בלתי חוקי, וכן כי הסכין נמצאה בתחום חצרו של הנאשם. לפיכך, ביקש ב"כ הנאשם לפסול את כל תוצרי החיפוש במחסן וברכב.

דין והכרעה

חוקיות החיפוש

ב"כ הנאשם ביסס את טיעונו לגבי חוקיות החיפוש, על מספר נקודות אליהן אתייחס להלן.

5. ב"כ הנאשם טען לפגמים בניסוח בקשת החיפוש, בה נכתב כי שם המחזיק הוא "הוד", בעוד שלא הוא החזיק במקום, וכן שהחיפוש מבוקש ב"קרוואן/מבנה נטוש" בישוב רותם, בעוד המתחם לא מצוי בישוב רותם וכן המחסן איננו "קרוואן/מבנה נטוש" (עמ' 49 ש- 6-1 לפרוט'). יתרה מכך: ב"כ הנאשם טען כי המשטרה ידעה שהמעבדה נמצאת במחסן, על בסיס הצבעה על ידי רכז מודיעין, אך הטעתה את בית המשפט בכך שציינה שמדובר בקרוואן נטוש.

הבקשה למתן צו חיפוש, התבססה על ידיעת מודיעין והצבעה שנערכה על ידי רכז מודיעין (ת/14). בגוף הבקשה צוין כי שם המחזיק הוא הוד, המתגורר במושב רותם, וצו החיפוש התייחס לחיפוש ב"קרוואן/מבנה נטוש" במושב רותם (ת/14). לאחר שעיינתי בצילומים המתעדים את המקום (ת/11), וכן בסרטון (ת/22-24), לא ברורה טענת ב"כ הנאשם לפיה ההפניה "קרוואן/מבנה נטוש" התייחסה למבנה ולא למחסן הסמוך אליו. ניתן להבחין כי המבנה איננו תואם את ההגדרה "קרוואן", לא בסוג הקירות ולא באופי הגג. ככל שניתן לכתוב את המבנה כ"קרוואן", כך ניתן לכתוב אף את המחסן כ"קרוואן". בנוסף, ברור לחלוטין כי המקום שימש למגורים (מקרר, מיטה, ספרים, חפצים שונים ועוד), וודאי שלא ניתן להתייחס אליו כאל "מקום נטוש". לעומת זאת, המחסן נמצא בסמוך למבנה, מעבר לגדר, בתוך שטח המתחם אשר נראה נטוש, באופן מובהק (ראו הצילומים והסרטון, וכן את עדות בעל המתחם, אלון, לגבי כך שבעת הרלוונטית "**הכל נראה נטוש... עזבתי את זה לגמרי**" - עמ' 30 ש-8-9 לפרוט'). העובדה שהשוטרים נכנסו אל המתחם וניגשו לחפש במחסן, ולא החלו בחיפוש במבנה הנמצא מחוץ לגדר המתחם, אך מחזקת את המסקנה האמורה. זאת ועוד: צו החיפוש ניתן לבקשה לעריכת חיפוש בכתובת המפורטת "אצל הוד",

"קרוואן/מבנה נטוש במושב רותם" (ת/14). בהתחשב באופי המקום המבודד, כפי שבא לידי ביטוי בתיאור השוטרים, בצילומים ובסרטונים (ת/11, ת/22-24), יש להתייחס למקום כקומפלקס אחד, ואל המבנה כחלק בלתי נפרד מהמתחם. יש לציין כי המבנה קיבל את אספקת החשמל שלו מהגריה שהיתה סמוכה למתחם, וכן כי מרחק מטרים ספורים מהמבנה, אשר היה צמוד לגדר המתחם, היה שער כניסה פרוץ ופתוח אל המתחם. כך, יש להתייחס אל המתחם כחצרים של הכתובת, בה ניתן לערוך חיפוש כחלק בלתי נפרד ממנה, אף אם היתה מתקבלת טענת ב"כ הנאשם כי כתובת החיפוש שצוינה היא המבנה ולא המחסן. לפיכך, יש להתייחס למבנה ולמחסן ככתובת אחת לגביה ניתן צו החיפוש.

לגבי מיקום המתחם במושב רותם, אין מחלוקת בין הצדדים כי הוא נמצא במרחק מסוים מבתי המושב (בין עשרות מטרים ל-200 מטר). יחד עם זאת, עובדה זו איננה מוציאה את מתחם זה מגדר התחום של המושב רותם. כפי שהעיד אלון, מדובר ב"**שטח השייך ליישוב רותם ואני מתחזק אותו**" (עמ' 29 ש-14 לפרוט'), ובהמשך: "**זה שייך ליישוב רותם, זה של היישוב**" (עמ' 31 ש-16 לפרוט'). אף הנאשם בעצמו, אשר התגורר במבנה הצמוד למתחם ולמחסן, אישר כי הוא מתגורר ביישוב רותם (ת/18), וכי מועצת רותם עושה במקום סדר בבניית תשתיות (ת/18). לפיכך, לא מצאתי כל פסול בציון מיקום החיפוש ביישוב רותם.

בנוגע לסוגיית שם מחזיק המקום, הדבר צוין על בסיס הידיעה המודיעינית, ולאחר בחינת חומר הראיות, כפי שיפורט בהמשך - המחזיק במקום אכן היה אדם בשם הוד, הוא הנאשם.

6. ב"כ הנאשם טען כי על החיפוש היה להיערך בנוכחות שני עדים שאינם שוטרים, בהתאם לאמור בצו. השוטרים קובי ואלי העידו על נסיבות ביצוע החיפוש. שניהם העידו כי הצו הוצג לנאשם (השוטר קובי בעמ' 16 ש-19, עמ' 17 ש-16, השוטר אלי בעמ' 22 ש-13 לפרוט'). יש להדגיש כי תחילה הגיע למקום השוטר אלי, ללא צו החיפוש אשר היה בידי השוטר קובי, שהגיע למקום כעבור מספר דקות. בהתאם לעדותו השוטר אלי, הנאשם סירב להזדהות בפניו בלא שיראה לו את צו החיפוש, ואף אמר לו:

"תצא מהשטח שלי אם אין לך את הצו" (עמ' 22 ש-1, ש-12, עמ' 24 ש-25-27 לפרוט'). לאחר שהנאשם ראה את צו החיפוש, הוא הזדהה בפני השוטרים (עמ' 24 ש-28-29 לפרוט'). מדובר בצו קצר ביותר, בו מפורטים כתובת החיפוש, וכן הנחיה שהחיפוש ייערך בפני שני עדים שאינם שוטרים, למעט חיפוש בחומר מחשב (ת/14). לאור התנהלות הנאשם בטרם הוצג לפניו צו החיפוש, כמפורט לעיל, וכן העובדה שהזדהה בפני השוטרים לאחר שהצו הוצג לו, אין ספק בעיני כי הנאשם קרא את תוכן הצו התמציתי, לרבות הצורך בעריכתו בפני שני עדים. שני השוטרים העידו, כי הנאשם נשאל מפורשות על ידם, בנוסף לכתוב בצו, האם הוא מעוניין באדם נוסף מטעמו, אך הנאשם לא רצה בכך: לדברי השוטר קובי, ענה שיבדקו ו"יעשו מה שצריך" (עמ' 16 ש-20-21), ואילו השוטר אלי העיד כי איננו זוכר מה היתה תגובתו המדויקת של הנאשם, אולם הוא סירב לנוכחות אדם נוסף (עמ' 22 ש-13, עמ' 25 ש-18-20 לפרוט'). השוטר אלי אף סימן בעת עריכת דו"ח החיפוש, כי החיפוש נערך שלא בנוכחות שני עדים, לבקשתו של מחזיק המקום (נ/1). בהקשר זה, לא מצאתי לתת משקל משמעותי לעובדה שהמילים "מסרב לחתום", אשר נכתבו במספר מקומות בדו"ח, לא נכתבו לצד חלק זה בו צוין שהחיפוש נעשה ללא עדים לבקשת מחזיק המקום. למעשה, הנאשם סירב לחתום בכל הדו"ח, והמילים "מסרב לחתום" נכתבו על ידי השוטר אלי ולא על ידו (נ/1 ועמ' 25 ש-26 לפרוט'), כך שלא ניתן לראות בכך כרסום בעדויות השוטרים בסוגיה זו, ודאי כאשר גרסת הנאשם עלתה לראשונה בבית המשפט

(ראו קביעת כב' בית המשפט המחוזי לגבי חיפוש כדין, כאשר נכתב בדו"ח החיפוש שנעשה ללא נוכחות שני עדים לבקשת החשודה, אשר אף סירבה לחתום, וכן טענותיה הכבושות, כפי שנכבשו אף במקרה הנדון - ת"פ (מחוזי י-ם) 33300-04-13 **מדינת ישראל נ' שרון פרינץ**, (13.3.2014), פסקאות 118-121; ראו עוד, התייחסות למשקל הפרת הדרישה לנוכחות שני עדים במהלך החיפוש, לעומת עריכת חיפוש ללא סמכות מהותית - תפ"ח (מחוזי ב"ש) 57329-11-10 **מדינת ישראל נ' יאסר אבו רקייק** (23.6.2013), פסקה 9).

7. ב"כ הנאשם טען כנגד חוקיות החיפוש ברכבו של הנאשם, כאשר הנאשם לא נשאל להסכמתו לחיפוש ברכבו. השוטרים הגיעו למתחם, מצוידים בצו החיפוש, בלא שידעו האם הנאשם יהיה במקום, ואף בלא שהיתה להם ידיעה כי הנאשם יגיע למקום עם רכבו. כאשר היה בידי השוטרים צו חיפוש במקום, המבוסס על ראיות לעבירות סחר, גידול והחזקת סמים, ודאי שניתן לקבוע כי היה בפניהם יסוד סביר לחשד בעוצמה משמעותית, לביצוע עבירת סמים חמורות אלה. יסוד סביר זה לחשד, מבסס את סמכותם לביצוע חיפוש ברכב איתו הגיע הנאשם אל זירת החיפוש, בהתאם להוראת סעיף 28(ב)(1) לפקודת הסמים, וכן סעיף 71(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996. לפיכך, אני דוחה את טענת חוקיות החיפוש ברכבו.

8. כמפורט לעיל, טענות ההגנה לגבי אי חוקיות החיפוש בכללותו - נדחו על ידי. למעלה מהצורך, אדגיש את ההלכה שנקבעה בע"פ 5121/98 **טור' רפאל יששכרוב נ' התובע הצבאי**, פ"ד ס"א(1) 461, (2006), לפיה לא כל פעולה שלא כדין תביא לפסילת הראיה שהושגה באמצעותה, אלא יש לערוך איזונים המשקללים, בין היתר, את עצמת הפגם, עצמת הפגיעה, טיב הראיה וכן את משמעות פסילתה מבחינת האינטרס הציבורי (כב' בית המשפט העליון שב וישם הלכה זו פעמים רבות, לרבות במסגרת רע"פ 10141/09 **אברהם בן חיים נ' מדינת ישראל**, (6.3.2012), אליו היפנה ב"כ

(הנאשם).

לגבי טיב הראיה, נקבע בהלכת יששכרוב, כדקלמן:

"ראיות חפציות, כגון: נשק, סם או רכוש גנוב, הן בעלות קיום עצמאי ונפרד מאי החוקיות שהיתה כרוכה בהשגתן, ובדרך-כלל לא יהא באי-החוקיות האמורה כדי לפגום באמינותן של ראיות אלה. לפיכך, משקלם של השיקולים המצדדים בקבלתן של ראיות חפציות הוא בדרך-כלל רב" (שם, פסקה 71).

במקרה

הנדון מדובר בתפיסת ראיות חפציות, להן קיום עצמאי, ללא קשר לנסיבות בהן נתפסו. בנוסף, ככל שהיתה מתקבלת עתירת ב"כ הנאשם, לקביעת אי חוקיות החיפוש, הרי שמידת אי החוקיות שנטענה איננה עולה כדי הפגיעה המשמעותית באינטרס הציבורי, בנסיבות של קיום מעבדה לגידול סמים ובה עשרות שתילים.

עוד אציין, כי הטיעון שהמחסן כלל לא היה בחזקתו או בשליטתו של הנאשם, כפי שטען בא כוחו, איננו עומד בסתירה לטיעוני לגבי חוקיות החיפוש בו, בשל הפרת זכויותיו של הנאשם. ככל שאין מדובר בקניינו, לא ברור כיצד הופרה זכות מזכויותיו בעצם החיפוש במחסן.

9. לפיכך, אני קובע כי החיפוש היה חוקי ומקבל את כל תוצריו.

החזקת הנאשם בסמים ובכלים

10. ב"כ הנאשם העלה מספר סברות לגבי אנשים שונים אשר עשויים להיות אלה שהשתמשו במחסן ואף במבנה, ומכאן טען כי עולה לכל הפחות ספק סביר לגבי החזקת המוצגים השונים על ידי הנאשם. מספר ראיות שונות, המצטברות זו לזו, מביאות לכלל מסקנה חד משמעית כי הנאשם היה המחזיק במחסן, במבנה, ובמוצגים השונים.

אלון, אשר החזיק בשטח, העיד כי הנאשם גר במבנה החל מתחילת הקיץ (עמ' 29 ש- 25 לפרוט'), כלומר מספר חודשים עובר למעצרו. לגבי המחסן, העיד שהנאשם בנה אותו לאחר שביקש מאלון לאחסן שם דברים: **"הוא ביקש ממני לבנות. בהתחלה ראיתי שהוא התחיל את הבניה ואפילו עזרתי לו עם הרצפה"** (עמ' 29 ש- 28-31 לפרוט'). אלון הוסיף, כי **"בתקופה של הבניה גר שם רק הוד"** (עמ' 30 ש- 3, וכן ש- 9 לפרוט'). מדובר בתקופה של כחודש וחצי לפני המעצר (עמ' 31 ש- 3 לפרוט'). כשנשאל אלון לגבי אופן הגעת חשמל למתחם, ענה שמדובר בחשמל המגיע מהנגריה אל המבנה (עמ' 31 ש- 4-9 לפרוט'). התייחסות זו, מצביעה על התייחסותו הברורה אל המבנה כחלק בלתי נפרד מהמתחם. בנוסף, סימן אלון על צילום המקום, את שער הכניסה הפתוח אל המתחם, המצוי מרחק מטרים ספורים מהמבנה, בתוכו (בצמוד למבנה, מעבר לגדר) היה המחסן.

ב"כ הנאשם ניסה לעורר ספקות לגבי הגעת אחרים למקום, דוגמת אדם בשם ברונו (אליו אתייחס בהמשך), אולם אלון העיד כי לא ראה את ברונו במקום בתקופה הרלוונטית (עמ' 32 ש- 18-19 לפרוט'), והסביר כי לא הגיע לאזור באותה תקופה כי היה עסוק עם ביתו (עמ' 33 ש- 1 לפרוט').

באופן דומה, ביקש ב"כ הנאשם לבסס ספק על עדותו של דניאל, אשר עבד בנגריה הנמצאת במקום סמוך למתחם. דניאל העיד כי הנאשם **"לא ממש גר שם, ON OFF"** (עמ' 8 ש- 1 לפרוט'), ואולם הסביר כי **"לא ממש יוצא לי לראות כל תזוזה שם"** (עמ' 8 ש- 1 לפרוט'). בהמשך, לאחר שהעיד על דמויות שונות שהיו באזור לפני כניסתו של הנאשם למבנה וכן הסתובבו באזור באופן כללי, ציין כי במהלך

החודשים שקדמו למעצר, בהם ראה את הנאשם במקום, לא ראה שם מישהו "ספציפית" (עמ' 9 ש-24 לפרוט'). עוד העיד, כי היה קשה מאד לגור במבנה בקיץ, לפני שהנאשם הגיע, כאשר רק בתקופתו הותקנו שם מזגנים (עמ' 8 ש-14-15 לפרוט').

11. מגורי הנאשם במקום, עולים באופן מובהק מצפיה בסרטונים המתעדים את המקום: ת/22, ת/24, מצביעים על כך שהמבנה שימש למגורים. אמנם מדובר במקום מעט דל מבחינת רהיטים ואביזרים, אולם היו בו את כל המרכיבים הבסיסיים הנדרשים לצורך מגורים: המבנה בן שני חדרים, כאשר באחד מטבחון עם מקרר, תנור וכיריים, כלי בישול שונים, כלי ניקוי ועוד, ובנוסף באותו חדר שולחן קטן, מזרון, כסא, כורסא, רמקולים, וקישוט על קיר. בחדר זה נמצאו מעטפות הממוענות אל הנאשם, ובהן זימון להעיד כעד בבית המשפט. החדר השני שימש כחדר שינה, ובו מעט בגדים, כוננית, ספרים, שקית תפילין עליה רקום שמו של הנאשם ומיטה. בנוסף, ניתן להתרשם מהכניסה אל המבנה, שם מסודרים מנגל, כסאות, שולחן, באופן המעיד על שימוש במקום. אין ספק כי מדובר במקום אשר שימש למגורים, וכל הסימנים בו העידו על כך שמדובר במגורי הנאשם בלבד. לא ניתן להבחין בכל ראייה להימצאות אדם אחר במבנה.

12. הנאשם בעצמו, העיד כי החל מחודש יולי 2015 התגורר במתחם (עמ' 38 ש-22-23 לפרוט'). עוד אישר הנאשם כי כל הדברים שלו נמצאים בישוב רותם, ולא בבית הוריו (עמ' 41 ש-2-3 לפרוט'). באופן דומה, אישר הנאשם באזני השוטר טל טובי לאחר מעצרו, כי הוא מתגורר בישוב רותם מזה כארבעה חודשים (ת/18). לצד כל זאת, הנאשם טען בבית המשפט כי לא התגורר במקום באופן רציף, ועבד במהלך שלושת עד ארבעת החודשים שקדמו למעצרו, תקופה של כחודש בחוף הכרמל, כשבועיים עד שלושה שבועות בירושלים, ותקופה מסויימת במצפה רמון. עוד טען בבית המשפט, כי ראה במקום, מספר פעמים, אדם בשם ברונו. מדובר בגרסה כבושה, אותה השמיע הנאשם לראשונה בעת עדותו בבית המשפט. לנאשם ניתנו מספר הזדמנויות למסור את גרסתו: מהנאשם ניגבו שלוש הודעות, בימים שונים, ולאחר שהתייעץ עם עורך דין. מדובר בהודעות מפורטות ושאלות מדויקות אותן נשאל הנאשם (ת/1-ת/3). הנאשם בחר שלא לענות דבר על השאלות הרבות שנשאל, למעט תגובה קצרה בהודעתו השלישית לגבי מקום תפיסת הסכין, לגבי תיקן את החוקר כי הסכין נתפסה בתיק שלו שהיה ברכב ולא בדופן דלת הנהג, וכן אישר כי החזיק בה לצורך הגנה עצמית (ת/3, עמ' 2 ש-6-9). בהמשך, מיד כשנשאל שאלות הקשורות להחזקת הסמים, שב הנאשם לשמור על זכות השתיקה. מדובר בזכות העומדת לכל חשוד, ואולם העובדה שהנאשם בחר להשתמש בה, על אף שכביכול היה בידיו מידע שיכול היה לסייע להגנתו - מעוררת תהיות וסימני שאלה. בנוסף, יש לתת משקל לעובדה שגרסתו של הנאשם הינה גרסה ברף גבוה של כבישת עדות, כאשר נמסרה לראשונה בעת עדות הנאשם בבית המשפט. הסברו של הנאשם, כי נלחץ להגיע למסקנה שהכי טוב יהיה לו ישמור על זכות השתיקה (עמ' 37 ש-27 לפרוט'), איננה מניחה את הדעת: באופן טבעי, היה על הנאשם לספק גרסה שיש בה לבנות את הגנתו, מיד בזירת האירוע. לא ברור מדוע הנאשם, אשר נחשף למעבדת הסמים במחסן הצמוד למבנה בו גר, לא ציין בפני השוטרים שערכו את החיפוש, כי אדם בשם ברונו נמצא במקום לא פעם. אף לאחר מכן, ניתנו לנאשם מספר הזדמנויות, אף לאחר התייעצות עם סנגור, כאמור לעיל, למסור את פרטיו של אותו אדם נוסף, אך הנאשם בחר שלא לעשות כן. התנהלות זו, מנעה את ברור טענת ההגנה. בנוסף, ניתן להבחין בהתפתחות גרסתו של הנאשם בבית המשפט, לגבי נוכחות אותו אחר במקום: על אף שהעיד כי אותו ברונו מגיע בסופי שבוע (עמ' 37 ש-13), ובהמשך הוסיף שמדובר בסופי שבוע ומדי פעם (עמ' 41

ש-4 לפרוט'), העיד הנאשם כי נתקל באותו ברונו רק פעם אחת (עמ' 37 ש-14 לפרוט'). במקום אחר, טען הנאשם שראה את ברונו שלוש או ארבע פעמים (עמ' 38 ש-17 לפרוט'), ולבסוף טען שאיננו זוכר (עמ' 42 ש-1 לפרוט').

באופן דומה, הנאשם לא מסר דבר לגבי עבודה ולינה, כביכול, במשך שבועות רבים, במקומות שונים בארץ, כך שלא היה במבנה. כך, לא ניתן היה לחקור ולבדוק, את אמיתות הטענה. יתרה מכך: אף בבית המשפט, לא מסר הנאשם כל פרטים מזהים לגבי מעסיקיו באותה תקופה, או מקומות בהם התגורר, ונמנע מלהציג כל ראיה התומכת בטיעון זה. הנאשם טען כי קיבל תלוש "אולי מעבודה אחת" (עמ' 44 ש-3 לפרוט'), אך נמנע מלהציג אף תלוש בודד זה, וכן לא פירט פרט מזהה כלשהו של אחד ממעסיקיו, אף לא שמו הפרטי של אחד מהם או את אחת הכתובות בהן התגורר, לטענתו, במהלך אותם שבועות (ראו לדוגמא עמ' 4 ש-21 לפרוט').

בנסיבות אלה, בהן נמנע הנאשם מלהציג כל ראיה לתמוך בטיעונו, אני מוצא כי אין לתת משקל לטענה כבושה זו.

13. התנהלות הנאשם, עם הגעתו למתחם במועד האירוע, מעידה אף היא על כך שהוא התגורר במקום, ומוסיפה לראיות הקושרות אותו להחזקת מעבדת הסמים. הנאשם הגיע אל המתחם ברכבו, לאחר שהשוטר אלי היה במקום. תחילה, יש להדגיש כי הנאשם נכנס עם רכבו של המתחם, והחנה את הרכב בסמוך לדרך המובילה אל המחסן (צפו בת/24). מדובר בכניסה שאיננה מובילה אל המבנה, המצוי מעבר לגדר. הנאשם ביקש להסביר זאת, בכך שהגיע במיוחד על מנת "**לתת חיזוק של אוכל לאתון שנמצאת בהריון**" (עמ' 36 ש-9 לפרוט'). **הנאשם הסביר כי "היא צריכה חיזוק וזה מגיע בצורת שיעור וגרעיני חיטה"** (עמ' 41 ש-9 לפרוט'). הנאשם ציין זאת לראשונה בבית המשפט, באופן שנמנע מהשוטרים לבדוק האם אכן היתה אתון בהריון במקום, והאם היה ברשותו של הנאשם אותו "חיזוק למזון" שציין.

בהמשך, יצא הנאשם מרכבו. בהתאם לעדות השוטר אלי, אשר המתין להגעת הצו עם השוטר קובי, הנאשם אמר לו "**שעדי שאין לך צו תצא מהשטח שלי**" (עמ' 21 ש-30 לפרוט'). כך העיד אף השוטר קובי, כי לשאלתו ענה הנאשם ש"**המקום שלו והוא גר שם בשנה האחרונה**" (עמ' 16 ש-18, עמ' 17 ש-17 לפרוט'). הנאשם אף שיתף פעולה והסכים לביצוע החיפוש (עמ' 16 ש-20-21 לפרוט'), התנהגות המעידה אף היא על כך שהנאשם היה מחזיק השטח בפועל. בשלב בו הגיעו השוטרים אל המחסן, אשר מסביבו עשבים, קרשים והגישה אליו רצופה מכשולים (עמ' 16 ש-21-22 לפרוט' וכן ת/24), שינה הנאשם את עמדתו, וטען שמישהו אחר מגיע למקום בסופי שבוע, והוא רק מנהל את המקום (עמ' 16 ש-23 לפרוט'). בשלב זה, ולאחר שהשוטרים פרצו את דלת המחסן וגילו את מעבדת הסמים, הנאשם אף טען שאיננו יודע מי מתגורר במבנה (עמ' 17 ש-3 ועמ' 22 ש-31 לפרוט'), כל זאת למרות דבריו בתחילה, וכן למרות כל הראיות שפורטו לעיל והצביעו על כך שהנאשם בעצמו התגורר במבנה. השינוי החד שביצע הנאשם בגרסתו בפני השוטרים בזירה, לאחר שתחילה טען שהוא זה שגר במקום, מעיד על כך שאף לנאשם היה מובן הקשר הברור שבין מעבדת הסמים לבין המבנה.

יש לציין, כי לאחר שהנאשם הבין שהשוטרים עומדים לבצע חיפוש בבית הוריו, פנה אל השוטר קובי, ואמר לו "**בבקשה אל תעשה חיפוש שם אני גר פה ברותם, הדברים שלי פה אתה יודע ששיקרתי עליך**" (עמ' 17 ש-14-15 לפרוט'). מעבר לעובדה שהנאשם שב על המסקנה הברורה, כי הוא

מתגורר במבנה, הרי שאף בשלב זה יכול היה פשוט לציין, על מנת לסייע בהגנתו, היכן התגורר במהלך החודשים עובר למעצרו, כפי שטען לראשונה בבית המשפט.

14. צפיה במוצגים ת/22-ת/24, איננה מותירה מקום לספק, לגבי הקשר הברור בין המבנה, בו התגורר הנאשם, לבין המחסן:

- מדובר בשני מבנים הנמצאים מרחק של כחצי מטר האחד מהשני, כשקיר המבנה פונה אל קיר המחסן, אולם בהמשך נמצאת גדר המונעת מעבר ישיר בין השניים. בהתאם לסימון שערך אלון, שער כניסה מכיוון המבנה אל המתחם, בו נמצאת דלת המחסן, נמצא מרחק מספר מטרים מהמבנה. השוטרים תיעדו את הדרך שעשו מהמחסן אל המבנה, בדרך עוקפת על מנת שלא להיכנס לחלקה בה נמצאו בעלי חיים, וניתן להתרשם כי הדרך הארוכה ערכה כ- 3-4 דקות הליכה איטית.
 - בסרטונים המתעדים, ניתן להבחין בחוט חשמל ירוק הנכנס אל המחסן דרך הקיר, במספר מקומות בו, לרבות אל שקע אליו מחובר מאוורר הפונה אל הצמחים. עוד ניתן להבחין במנורות התלויות מעל הצמחים, וכן במפוח של מזגן, ועוד. ניתן לראות את הדרך שעושה חוט החשמל הירוק, מקיר המחסן, לאורך האדמה עד לכניסתו דרך חלק גבוה בקיר המבנה.
 - בכניסה לחדר השינה במבנה, תועדה בסרטון חבילה של שקים שחורים, הדומים לאלה בתוכם נשתלו צמחי הסמים שנתפסו במחסן (השתילים בשקים מתועדים בת/22, כאשר השקים בכניסה לחדר השינה מתועדים בת/24). אין צורך ב"חוות דעת מומחה" על מנת להבחין בדמיון הרב שבין השקים, לרבות מראה ידיות השקים. יודגש, כי אדם הנמצא במבנה, לא יכול שלא להבחין בשקים שנמצאו על הרצפה בכניסה לחדר השינה. ודאי שמדובר בפריט חריג ויוצא דופן ביחס לפריטים השונים שהיו במבנה.
 - במבנה נמצאו 4 גופי תאורה ואוורור בתוך שני קרטונים (נ/1), זאת בהמשך לגופי התאורה והאוורור שנמצאו במחסן. **יש להדגיש**, כי הימצאות חבילת השקים השחורים, וכן גופי התאורה והאוורור בתוך המבנה, בולטת במיוחד על רקע הריהוט והאבזור הדלים והבסיסיים של המבנה. הנאשם לא סיפק כל הסבר שהוא, במהלך שלוש חקירות תחת אזהרה וכן בעת עדותו בבית המשפט, להמצאות פריטים אלה בתוך המבנה בו התגורר.
 - שקית התפילין של הנאשם, אשר הודה כי הם שייכים לו, נמצאה על מדף בחדר השינה, נשענת על ספרים הקשורים בסמים (ת/23).
 - בתוך המבנה נמצאו צנצנות בהן כמות קטנה של סם מסוג קנבוס, לגביהם הודה הנאשם כי שימשו אותו (יצוין בהקשר זה, כי טביעות אצבע של הנאשם נמצאה על אחת הצנצנות - ת/12).
- כמפורט לעיל, צפיה בסרטונים איננה מותירה מקום לספק באשר לקשר שבין המבנה לבין המחסן, וכן מבססת ומאששת את מגוריו של הנאשם במבנה.

15. בהתאם לעדותו של אלון, הנאשם בנה את המחסן, לאחר שקיבל את אישורו, זאת לשם אחסון דברים. הנאשם העיד כי בנה את המחסן **"כדי לאחסן בו ציוד שלי ושל חברים במשותף שכולל רשתות צל, שטיחים, חבלים, בזנטים, ורצינו לרכוש ציוד הגברה שניתן יהיה להשכיר אותו"** (עמ' 35 ש-25-26 לפרוט'). הנאשם טען, לראשונה בבית המשפט, כי הפסיק את בניית המחסן לאחר שבנה שלושה קירות בלבד, **"מכיוון שמצאנו פתרון אחר לאחסון הציוד"** (עמ' 35 ש-29 לפרוט'). טענה זו, נשמעה לראשונה לאחר עדותו של אלון, אשר העיד כי סייע לנאשם לבנות את הרצפה למחסן, ולאחר מכן לא ידע לומר האם המבנה אכן הושלם לחלוטין. מדובר בטענה כבושה, שאף לגביה לא ברור מדוע נמנע הנאשם מלהעלותה, על אף שהיה בה לסייע בהגנתו. יתרה מכך: הנאשם נמנע מלהציג כל ראיה, שיש בה לתמוך בטענתו זו. הנאשם לא פירט שמות של חבריו השותפים לצורך בבניית מחסן לאחסון דברים, לא הזמינם לנתן עדות, לא ציין אף את שם העיר בה מצא פתרון חלופי, לא פירט מה היה אותו פתרון, וודאי שלא ברור מהו אותו פתרון נעלם העדיף על פני שימוש במחסן ללא כל עלות. בנסיבות כוללות אלה, יש לדחות את גרסתו הכבושה של הנאשם, לפיה הפסיק את בניית המחסן, ולהסיק בהתאם למכלול הראיות - כי מדובר במחסן אשר נבנה על ידו ושימש אותו לשם גידול סמים.

צרוף כל הראיות שפורטו לעיל, המשתלבות היטב זו בזו, מוביל למסקנה החד משמעית לפיה הנאשם הוא מחזיק מעבדת הסמים וכל המוצגים שנתפסו, המעידים על מעורבותו הישירה בגידול הסמים. משקלן המצטבר של ראיות אלה, איננו מקים כל ספק באשר למיוחס לנאשם.

החזקת הסכין מחוץ לתחום החצרים

16. השוטר אלי העיד, כי הנאשם נכנס עם רכבו אל המתחם (עמ' 21 ש-27 לפרוט'). הנאשם בעצמו הודה כי הגיע עם רכבו למתחם על מנת לתת "חיזוק אוכל" לאתון, אך לא זכר מאיין הגיע (עמ' 40 ש-24-25 לפרוט'). אף הנאשם בעדותו, לא טען כי רכבו, בו היה התיק בתוכו הסכין, לא נכנס אל המתחם מחוצה לו. לפיכך, אני קובע כי הנאשם החזיק בסכין מחוץ לתחום חצרו.

ב"כ הנאשם לא התייחס במפורש בסיכומיו, לטענת הנאשם כי החזקת הסכין היתה לשם הגנה עצמית. למעלה מהצורך, אציין כי לא הובאה כל ראיה על ידי הנאשם לביסוס טענת ההגנה העצמית, וכן אוסיף שהחזקת סכין לשם הגנה מפני איום, איננה מהווה "מטרה כשרה" (ע"פ 7969/04 **מדינת ישראל** נ' דינצ'יק, (6.09.2006), פסקה 10).

סוף דבר

אני מוצא את הנאשם אשם, ומרשיעו בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ז, 13 אוקטובר 2016, במעמד הצדדים